

R4 pozostanie w służbie

#Strategia i polityka #Wojska lądowe 11 grudnia 2007

Armia południowoafrykańska, głównie ze względów oszczędnościowych, podjęła decyzję o pozostawieniu w uzbrojeniu 5,56-mm karabinka automatycznego R4.

Żołnierz SANDF uzbrojony w 5,56-mm karabinek automatyczny R4, standardową broń i

Karabinek R4 nie będzie na razie zastąpiony nową konstrukcją, choć w ramach programu Warrior ma zostać poddany niewielkiej modernizacji, a także zaopatrzony w nowe optoelektroniczne i optyczne przyrządy celownicze.

Na przełomie 1975 i 1976, po zakończeniu operacji Savannah, armia RPA - SADF (South African Defence Force) zaangażowana w jeden z najdłuższych konfliktów w Afryce - południowoafrykańską wojnę graniczną (1966-1989), uświadomiła sobie potrzebę wymiany przestarzałego sprzętu i uzbrojenia. W przypadku broni strzeleckiej chodziło o wprowadzenie karabinka na amunicję pośrednią 5,56 mm x 45 (przy czym należy pamiętać, że nie był to jeszcze standard NATO i ówczesne konstrukcje dostosowane były do amerykańskiego naboju M193, z pociskiem o masie 3 g). Nowa konstrukcja miała zastąpić używane od początku lat 1960. ciężkie i nieporęczne, choć niezawodne i lubiane przez żołnierzy, strzelające silnym nabojem karabinowym 7,62 mm x 51, karabiny automatyczne R1 (licencyjny FN FAL 50.00 ze stałą kolbą, zbudowany w anglosaskim układzie miar, produkowany przez Lyttleton Ingenieurswerke, LIW), R2 (FAL 50.64, z kolbą składaną) i R3 (FAL 50.63, z kolbą składaną i skróconą lufą).

Karabinek R4 z 50-nabojowym magazynkiem, w miejscu standardowego 35-nabojowego

Ze względu na wprowadzone w 1977 embargo ONZ na dostawy uzbrojenia do RPA i bliską współpracę (dotyczącą m.in. programu atomowego) z Izraelem, zdecydowano się na broń pochodzącą z tego państwa. W 1979 do uzbrojenia przyjęto nieznacznie zmodyfikowaną odmianę 5,56-mm karabinka automatycznego Galil ARM, z 460-mm długości lufą i standardowo wyposażonego w dwójnóg, składany pod łożę, której nadano desygnatę R4. Południowoafrykańska konstrukcja różniła się od izraelskiego pierwowzoru m.in. wydłużoną kolbą wykonaną, podobnie jak łożę i część magazynków, z tworzywa sztucznego, a także kolorem pokrycia lufy i komory zamkowej. Obok karabinka R4 wprowadzono również subkarabinek R5 (odpowiednik Galil SAR) z lufą skróconą do 332 mm, pozbawiony dwójnogu, zaś w 1994 rozpoczęto produkcję subkarabinka R6 z 280-mm lufą (nie mający swojego izraelskiego odpowiednika). Od 1982 R4 stał się podstawową bronią indywidualną SADF.

W latach 1990., dostrzegając wady tej konstrukcji, m.in. dużą masę, Vektor Arms (stworzony w 1997 oddział Denela zajmujący się bronią strzelecką, odłączony od LIW, który miał skupić się na rozwoju artylerii) próbował zainteresować armię południowoafrykańską nową bronią, zaprezentowanym po raz pierwszy oficjalnie w 1997 na targach w Malezji, 5,56-mm karabinkiem automatycznym CR-21 (Compact Rifle for the 21st century) w układzie bezkolbowym. Nowa konstrukcja w zasadzie była jedynie nieznacznie zmodyfikowanym R4, w którym komorę zamkową sprawdzonego karabinka umieszczono w nowym opakowaniu z tworzyw sztucznych, co zmniejszyło jego masę z 4,3 kg do 3,72 kg. Zachowano taką samą długość lufy, 460 mm, jednak, dzięki zastosowaniu układu bez kolby właściwej, do 760 mm zmniejszyła się długość całkowita broni przy poprawie jej manewrowości. Aby zachęcić armię, Vektor oferował nawet przeróbkę istniejących R4 do standardu CR-21, jednak ostatecznie konstrukcja nie znalazła nabywców ani w kraju, ani za granicą i jej rozwój zakończył się na serii prototypowej. W międzyczasie, w 1998, Vektor Arms ponownie połączono z LIW, tworząc Vektor Lyttleton, ale oddział broni strzeleckiej nadal przynosił straty. Próbowano go zrestrukturyzować lub sprzedać - początkowo prowadzono rozmowy z BAE Systems, następnie zaoferowano całe linie produkcyjne Nigerii. W latach 2000-2002 zlikwidowano linie produkcyjne pistoletów i karabinków automatycznych, zaś Vektor połączono z LIW, tworząc Denel Land Systems, gdzie pozostały jedynie działy odpowiedzialne za wytwarzanie 7,62-mm karabinów maszynowych SS 77 i 5,56-mm karabinków maszynowych Mini SS.

Skrócona odmiana R4, subkarabinek R5, w rękach południowoafrykańskich policjantów

Według założeń programu Warrior, używane przez SANDF (nazwa sił zbrojnych została zmieniona w 1994, po zniesieniu apartheidu) karabinki R4 mają zostać wyposażone nową szyną uniwersalną STANAG 2324 (Picatinny), prawdopodobnie zamocowaną na pokrywie komory zamkowej, jak miało miejsce w cywilnych, samopowtarzalnych odmianach tej broni - LM5 i LM6, a także w system szyn montażowych w miejscu łoża. Armia zakupi również nowe celowniki optyczne i optoelektroniczne: kolimatorowe, nocne i dzienne o małym powiększeniu (te ostatnie zostaną przydzielone do dwóch najlepszych strzelców w drużynie), a także wskaźniki i podświetlacze laserowe (otrzyma je dowódca drużyny). Każdy karabinek ma zostać zapatrzony w torbę transportową i trójpunktowy pas nośny, ponadto część z R4 będzie dostosowana do mocowania 40-mm granatników podwieszanych. Według pierwotnych założeń programu Warrior, broń miała zostać zaopatrzona w nowe lufy, o skoku bruzd 228 mm (tak samo jak w polskim 5,56-mm kbk wz.96 Beryl), zamiast pierwotnych 305 mm, co miało umożliwić bezproblemowe wykorzystywanie amunicji 5,56 mm x 45 z pociskami starszego typu o masie 3,56 g, jak i 4-gramowymi będącymi standardem NATO. Ze względu na koszty zrezygnowano jednak z tej opcji.

Ponadto, w ramach projektu Warrior, SANDF ma zakupić nowy, 9-mm pistolet samopowtarzalny z magazynkiem o pojemności co najmniej 12 nabojów, oświetlenie taktyczne o jasności 60 lumenów lub większej, nowy system nawigacyjny (zawierający odbiornik GPS dla dowódców drużyn i jego zaawansowaną wersję, z mapowaniem, dla dowódców plutonów), a także nowe gogle noktowizyjne. Armia chce również wprowadzić osłony balistyczne w wersjach dla mężczyzn i kobiet, nowy system oporządzenia, wyposażenie biwakowe oraz racje żywnościowe.

Karabinki R4 mają zostać zmodernizowane przez wprowadzenie uniwersalnych szyn mo



Żołnierz SANDF uzbrojony w 5,56-mm karabinek automatyczny R4, standardową broń indywidualną armii południowoafrykańskiej / Zdjęcie: MO RPA

Karabinek R4 nie będzie na razie zastąpiony nową konstrukcją, choć w ramach programu Warrior ma zostać poddany niewielkiej modernizacji, a także zaopatrzony w nowe optoelektroniczne i optyczne przyrządy celownicze.

Na przełomie 1975 i 1976, po zakończeniu operacji Savannah, armia RPA - SADF (South African Defence Force) zaangażowana w jeden z najdłuższych konfliktów w Afryce - południowoafrykańską wojnę graniczną (1966-1989), uświadomiła sobie potrzebę wymiany przestarzałego sprzętu i uzbrojenia. W przypadku broni strzeleckiej chodziło o wprowadzenie karabinka na amunicję pośrednią 5,56 mm x 45 (przy czym należy pamiętać, że nie był to jeszcze standard NATO i ówczesne konstrukcje dostosowane były do amerykańskiego naboju M193, z pociskiem o masie 3 g). Nowa konstrukcja miała zastąpić używane od początku lat 1960. ciężkie i nieporęczne, choć niezawodne i lubiane przez żołnierzy, strzelające silnym nabojem karabinowym 7,62 mm x 51, karabiny automatyczne R1 (licencyjny FN FAL 50.00 ze stałą kolbą, zbudowany w anglosaskim układzie miar, produkowany przez Lyttleton Ingenieurswerke, LIW), R2 (FAL 50.64, z kolbą składaną) i R3 (FAL 50.63, z kolbą składaną i skróconą lufą).



Karabinek R4 z 50-nabojowym magazynkiem, w miejscu standardowego 35-nabojowego / Zdjęcie: Vektor Arms/Denel

Ze względu na wprowadzone w 1977 embargo ONZ na dostawy uzbrojenia do RPA i bliską współpracę (dotyczącą m.in. programu atomowego) z Izraelem, zdecydowano się na broń pochodzącą z tego państwa. W 1979 do uzbrojenia przyjęto nieznacznie zmodyfikowaną odmianę 5,56-mm karabinka automatycznego Galil ARM, z 460-mm długości lufą i standardowo wyposażonego w dwójnóg, składany pod łożę, której nadano desygnatę R4. Południowoafrykańska konstrukcja różniła się od izraelskiego pierwowzoru m.in. wydłużoną kolbą wykonaną, podobnie jak łożę i część magazynków, z tworzywa sztucznego, a także kolorem pokrycia lufy i komory zamkowej. Obok karabinka R4 wprowadzono również subkarabinek R5 (odpowiednik Galil SAR) z lufą skróconą do 332 mm, pozbawiony dwójnogu, zaś w 1994 rozpoczęto produkcję subkarabinka R6 z 280-mm lufą (nie mający swojego izraelskiego odpowiednika). Od 1982 R4 stał się podstawową bronią indywidualną SADF.

W latach 1990., dostrzegając wady tej konstrukcji, m.in. dużą masę, Vektor Arms (stworzony w 1997 oddział Denela zajmujący się bronią strzelecką, odłączony od LIW, który miał skupić się na rozwoju artylerii) próbował zainteresować armię południowoafrykańską nową bronią, zaprezentowanym po raz pierwszy oficjalnie w 1997 na targach w Malezji, 5,56-mm karabinkiem automatycznym CR-21 (Compact Rifle for the 21st century) w układzie bezkolbowym. Nowa konstrukcja w zasadzie była jedynie nieznacznie zmodyfikowanym R4, w którym komorę zamkową sprawdzonego karabinka umieszczono w nowym opakowaniu z tworzyw sztucznych, co zmniejszyło jego masę z 4,3 kg do 3,72 kg. Zachowano taką samą długość lufy, 460 mm, jednak, dzięki zastosowaniu układu bez kolby właściwej, do 760 mm zmniejszyła się długość całkowita broni przy poprawie jej manewrowości. Aby zachęcić armię, Vektor oferował nawet przeróbkę istniejących R4 do standardu CR-21, jednak ostatecznie konstrukcja nie znalazła nabywców ani w kraju, ani za granicą i jej rozwój zakończył się na serii prototypowej. W międzyczasie, w 1998, Vektor Arms ponownie połączono z LIW, tworząc Vektor Lyttleton, ale oddział broni strzeleckiej nadal przynosił straty. Próbowano go zrestrukturyzować lub sprzedać - początkowo prowadzono rozmowy z BAE Systems, następnie zaoferowano całe linie produkcyjne Nigerii. W latach 2000-2002 zlikwidowano linie produkcyjne pistoletów i karabinków automatycznych, zaś Vektor połączono z LIW, tworząc Denel Land Systems, gdzie pozostały jedynie działy odpowiedzialne za wytwarzanie 7,62-mm karabinów maszynowych SS 77 i 5,56-mm

karabinków maszynowych Mini SS.



Skrócona odmiana R4, subkarabinek R5, w rękach południowoafrykańskich policjantów / Zdjęcie: South African Police Service

Według założeń programu Warrior, używane przez SANDF (nazwa sił zbrojnych została zmieniona w 1994, po zniesieniu apartheidu) karabinki R4 mają zostać wyposażone nową szynę uniwersalną STANAG 2324 (Picatinny), prawdopodobnie zamocowaną na pokrywie komory zamkowej, jak miało miejsce w cywilnych, samopowtarzalnych odmianach tej broni - LM5 i LM6, a także w system szyn montażowych w miejscu łoża. Armia zakupi również nowe celowniki optyczne i optoelektroniczne: kolimatorowe, nocne i dzienne o małym powiększeniu (te ostatnie zostaną przydzielone do dwóch najlepszych strzelców w drużynie), a także wskaźniki i podświetlacze laserowe (otrzyma je dowódca drużyny). Każdy karabinek ma zostać zapatrzonej w torbę transportową i trójpunktowy pas nośny, ponadto część z R4 będzie dostosowana do mocowania 40-mm granatników podwieszanych. Według pierwotnych założeń programu Warrior, broń miała zostać zaopatrzona w nowe lufy, o skoku bruzd 228 mm (tak samo jak w polskim 5,56-mm kbk wz.96 Beryl), zamiast pierwotnych 305 mm, co miało umożliwić bezproblemowe wykorzystywanie amunicji 5,56 mm x 45 z pociskami starszego typu o masie 3,56 g, jak i 4-gramowymi będącymi standardem NATO. Ze względu na koszty zrezygnowano jednak z tej opcji.

Ponadto, w ramach projektu Warrior, SANDF ma zakupić nowy, 9-mm pistolet samopowtarzalny z magazynkiem o pojemności co najmniej 12 nabojów, oświetlenie taktyczne o jasności 60 lumenów lub większej, nowy system nawigacyjny (zawierający odbiornik GPS dla dowódców drużyn i jego zaawansowaną wersję, z mapowaniem, dla dowódców plutonów), a także nowe gogle noktowizyjne. Armia chce również wprowadzić osłony balistyczne w wersjach dla mężczyzn i kobiet, nowy system oporządzenia, wyposażenie biwakowe oraz racje żywnościowe.



Karabinki R4 mają zostać zmodernizowane przez wprowadzenie uniwersalnych szyn montażowych STANAG 2324 (Picatinny) i zaopatrzone w nowe celowniki kolimatorowe, optyczne (dla dwóch żołnierzy w drużynie, pełniących rolę strzelców wyborowych) i nocne / Zdjęcie: MO RPA

© Wszelkie prawa
zastrzeżone, 2007-2026
Altair
Agencja Lotnicza Sp. z o. o